

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΙΣ 17 ΙΟΥΛΗ 2005

Συνάδελφοι,

Η επίθεση που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση και το κεφάλαιο σε βάρος των δικαιωμάτων μας, δεν κάνει διακρίσεις, είναι ολομέτωπη.

Με αφορμή καθυστερήσεις στην εφαρμογή των αποφάσεων της Λισσαβόνας, δηλαδή την επίτευξη των στρατηγικών στόχων του κεφαλαίου για μεγαλύτερα κέρδη μέσα από το απόλυτο στύψιμο των εργαζομένων, η επίθεση χτυπάει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τον κάθε εργάτη και υπάλληλο ξεχωριστά, αγγίζει το σύνολο των κλάδων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Πλήττει παλιούς και νέους εργαζόμενους, σαρώνει ασφαλιστικά δικαιώματα, καταργεί κάθε έννοια σταθερής εργασίας με πλήρη δικαιώματα, γκρεμίζει τον κατακτημένο με αγώνες σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας το 8ωρο, το 7ωρο. Γενικεύει τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, αυξάνει την απλήρωτη εργασία, συρρικνώνει τις συντάξεις, τα μεροκάματα, τους μισθούς, επεκτείνει τα όρια παραμονής στην εργασία.

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, αλλά και ο ΣΥΝασπισμός που δηλώνει ότι αν δεν υπήρχε ΕΕ θα έπρεπε να την ανακαλύψουμε, ΟΛΟΙ μιλούν ξεκάθαρα για την ανάγκη βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας του ευρωενωσιακού κεφαλαίου, για την αύξηση της κερδοφορίας του, που σημαίνει συμπίεση της εργατικής δύναμης, βάθεμα της εκμετάλλευσης, επίσπευση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Μετά την εξοντωτική διεύρυνση του ωραρίου των καταστημάτων προς όφελος μιας κούφιας πολυεθνικών η κυβέρνηση προχωρά στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, δηλαδή στον καθορισμό της εργάσιμης μέρας από το διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη. Δηλαδή χτύπημα του 8ώρου, ελαστικοποίηση των μορφών απασχόλησης, ακόμη περισσότερη απλήρωτη δουλειά, μείωση της υπερωριακής αμοιβής, κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων.

Θέλουν να καταργήσουν ολοκληρωτικά το 8ωρο, θέλουν να επιβάλλουν και με τον νόμο ότι οι εργάτες θα **«ζουν για να δουλεύουν»** θα είναι στη διάθεση του εργοδότη μέχρι και 13 ώρες την ημέρα και όλα αυτά τη στιγμή που επίσημα από τη Γιούροστατ οι έλληνες εργαζόμενοι δουλεύουν περισσότερες ώρες από κάθε άλλον στην ΕΕ των 25!

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ είναι φανερό ότι έχουν την ίδια στρατηγική, απλά αλλάζουν ρόλους, προπαγανδίζουν ότι οι μεταρρυθμίσεις αυτές είναι

επιβεβλημένες σήμερα γιατί το κεφάλαιο δεν αντέχει, στο μεγάλο όπως το ονομάζουν, εργατικό κόστος.

Γιατί βεβαίως το κεφάλαιο την ΕΤ, η οποία παράγει τον πλούτο, την βλέπει σαν κόστος. Όσο λιγότερο την πληρώνει τόσο περισσότερα κερδίζει.

Σήμερα δεχόμαστε μια επίθεση άνευ προηγουμένου, σφοδρή και ολομέτωπη.

Μετά τις ανατροπές στο ασφαλιστικό των τραπεζών **«ανοίγει»** συνολικά το ασφαλιστικό, δηλαδή η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, μείωση των συντάξεων, μείωση των εργοδοτικών εισφορών.

Η κατατόμηση του ασφαλιστικού των τραπεζοϋπαλλήλων ήταν η αρχή.

Τώρα σειρά έχει η παραπέρα ανατροπή και ισοπέδωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων όλων ανεξαιρέτως των εργαζομένων.

Συντονισμένα πυρά στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων έχουν εξαπολύσει το τελευταίο διάστημα στελέχη της κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ.

Με πρόσχημα την αύξηση του προσδόκιμου ζωής θέτουν ανοικτά το ζήτημα της αύξησης των ορίων συνταξιοδότησης και δημιουργίας κινήτρων για την παραμονή στην εργασία, αλλά και το ζήτημα αξιοποίησης της περιουσίας των ταμείων, δηλαδή το παραπέρα τζογάρισμα της περιουσίας των εργαζομένων.

Το πόσο σκληρή αντιπολίτευση κάνει το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση και το πόσο διαφέρουν οι θέσεις τους φωτογραφίζεται, από τις δηλώσεις της Άννας Διαμαντοπούλου, βουλευτή επικρατείας του ΠΑΣΟΚ.

«Υπάρχει αναντιστοιχία σήμερα στο υψηλό προσδόκιμο ζωής και το χαμηλό όριο ηλικίας συνταξιοδότησης», είπε η Διαμαντοπούλου και πρότεινε ως αναγκαίο μέτρο την παροχή κινήτρων στους εργαζόμενους για παράταση του εργασιμου βίου.

Σήμερα στο βάθεμα της επίθεσης του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφραστών προβάλλει η ανάγκη, οι εργαζόμενοι σε κοινό βηματισμό να σηκώσουμε μετερίζι αντίστασης.

Να βγούμε στον αγώνα πιο συντεταγμένα, μαχητικά, αποφασιστικά με όλες τις διεκδικήσεις μας, προσδίδοντας στον αγώνα μας νέα ποιοτικά πολιτικά χαρακτηριστικά.

Κανένας αγώνας δεν μπορεί να δημιουργήσει ρήγμα στις πολιτικές, που βάζουν στη γκιλοτίνα το σύνολο των δικαιωμάτων μας, αν δεν βάλει κατά του πυρήνα τους, αν δεν αμφισβητήσει τα κέρδη, την ανταγωνιστικότητα, την **«ανάπτυξη»** των επιχειρήσεων, το ίδιο το ληστρικό σύστημα.

Στη γραμμή μιας τέτοιας προοπτικής μπορούν να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις, για ένταση της ταξικής πάλης, δυνάμωμα των γραμμών του αγώνα για την γενικότερη αντεπίθεση της ΕΤ.

Η κυβέρνηση ακουμπώντας στις σίγουρες πλάτες του ΠΑΣΟΚ και των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών ηγεσιών θα στραφεί σε ακόμη πιο αντιδραστική κατεύθυνση.

Στο χέρι της ΕΤ είναι να βάλει φρένο, να σταματήσει την ολομέτωπη επίθεση στα εργασιακά μας δικαιώματα, που εξελίσσεται παράλληλα με εκείνη στο ασφαλιστικό.

Κανένας εργαζόμενος δεν μπορεί σήμερα να έχει αυταπάτες και να δείχνει ανοχή στην πολιτική που εφαρμόστηκε από το ΠΑΣΟΚ, συνεχίζεται και κλιμακώνεται από την κυβέρνηση της ΝΔ.

Κανένας δεν πρέπει να έχει σήμερα αυταπάτες για το ρόλο των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών ηγεσιών που είναι συνένοχες στο έγκλημα ενάντια στην ΕΤ, που δεν στηρίζουν απλά την αντεργατική πολιτική, βάζουν ανοικτά πλάτες για να ξεσπάσει στις πλάτες της ΕΤ η λυσσαλέα επίθεση με την μικρότερη δυνατή αντίδραση, κάνουν κάθε προσπάθεια να ακρωτηριάσουν τις αγωνιστικές διαθέσεις των εργαζομένων, να περιορίσουν την ανάπτυξη ταξικών αγώνων, να εκφυλίσουν τους αγώνες τους.

Εκείνο στο οποίο όλοι πρέπει να συμφωνήσουμε είναι ότι δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση. Σ' αυτή την κατεύθυνση αναδεικνύεται και η προοπτική, δηλαδή η ανάπτυξη της δράσης μας, να συμβάλει στο δυνάμωμα των γραμμών του αγώνα, στη δημιουργία ενός ρωμαλέου ταξικού κινήματος που ξέρει τι θέλει, ξέρει να διεκδικεί, ξέρει να παλεύει, που θα συγκρούεται με τις αντιλαϊκές πολιτικές, θα ανοίγει δρόμους για βαθιές πολιτικές αλλαγές.

Το **Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο(ΠΑΜΕ)** είναι ο εκφραστής μιας τέτοιας συσπείρωσης.

Η ασυμβίβαστη πορεία του στη γραμμή της πάλης και της ταξικής σύγκρουσης, η συσπείρωση στις γραμμές του νέων δυνάμεων που είναι αναγκαιότητα να διευρυνθούν στην πορεία μας γεμίζει με αισιοδοξία για το αύριο.

Συνάδελφοι,

Μπροστά στη νέα αντιλαϊκή έφοδο που θα συνεχισθεί και θα κλιμακωθεί ακόμη περισσότερο, σε όλους τους τομείς, ο κλάδος μας, η εργατική τάξη στο σύνολό της πρέπει να αντιτάξει τη δική της συσπείρωση, συσπείρωση που θα εκφράζει τα δικά της συμφέροντα που αποφασιστικά θα παλεύει, θα υπερασπίζεται και θα διεκδικεί την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών της, το δικαίωμα στη δουλειά και τη ζωή, το δικαίωμα σε αξιοπρεπή μεροκάματα και συντάξεις, το δικαίωμα της ΕΤ να δουλεύει σε συνθήκες εργασίας που να μη βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή της, το δικαίωμα να ασφαρίζεται για όλες τις μέρες

εργασίας, το δικαίωμα στη δωρεάν υγεία, το δικαίωμα να μορφωθούν δωρεάν τα παιδιά της.

Συνάδελφοι,

ΟΛΟΙ μας έχουμε τεράστια καθήκοντα μπροστά, **ΟΛΟΙ** μας οφείλουμε να ανεβάσουμε τους δείκτες δράσης των Δ/Σ, να διαδώσουμε το διεκδικητικό μας πλαίσιο.

ΟΛΟΙ μας σε κάθε γιαπί, σε κάθε εργοτάξιο, σε κάθε γειτονιά πρέπει να ανοίξουμε διάπλατα τη συζήτηση με τους συναδέλφους για την αναγκαιότητα της ενότητας στη δράση, της συσπείρωσης στο Συνδικάτο.

ΟΛΟΙ μας να βοηθήσουμε την καλύτερη οργάνωση της δουλειάς μας, να ανεβάσουμε σε υψηλά επίπεδα τη μαζικότητα και τη δυναμική του κλάδου.

ΟΛΟΙ μας να οργανώσουμε την πάλη μας, να ενισχυθούν οι ταξικοί δεσμοί των Δ/Σ με τους συναδέλφους ώστε καθημερινά να πείθονται και νέα τμήματα εργατών για την ανάγκη του αγώνα, της ταξικής σύγκρουσης, της συλλογικής δράσης ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση που κάτω απ' αυτήν ζούμε και απέναντί της, στην πορεία για το ξεμαδέρωμά της δεν έχουμε καμιά πολυτέλεια να τραβάμε δρόμους χωριστούς.

Στη γενικευμένη επίθεση να απαντήσουμε με γενικευμένη αντιπαράθεση βάζοντας του πήχη των διεκδικήσεων ψηλά, στο ύψος των πραγματικών μας αναγκών.

Συνάδελφοι,

Ο ρόλος μας σήμερα δεν είναι να μετράμε «**τα κτυπήματα**».

Είναι η ώρα του συναγερμού, της ταξικής συσπείρωσης και αντεπίθεσης. Πρέπει να ανοίξουμε μέτωπο σε όλα τα προβλήματα οργάνωσης και προσφοράς που δυσκολεύουν τη δράση μας.

Οι τελευταίες κινητοποιήσεις **24-29 Ιούνη** ήταν μακριά από τις ανάγκες των καιρών, αυτό δεν πρέπει να μας απογοητεύει, πρέπει όμως να μας ανησυχεί και η ανησυχία να εκφρασθεί με το ανέβασμα της δράσης μας, της απαιτητικότητας, να περιοριστούν τα ζικ – ζακ που την χαρακτηρίζουν.

Οι εργοδοτικοί και κυβερνητικοί συνδικαλιστές θέλουν την ΕΤ στη γωνία, να τρέχει πίσω από τον οδοστρωτήρα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, να κλαίει πάνω από τα ερείπια των κατακτήσεών της. Αγκιστρωμένοι συνειδητά στη λογική της ταξικής συνεργασίας, με τη συμμετοχή στο διάλογο με κυβερνήσεις και πλουτοκρατία, διευκολύνουν την αντεργατική επίθεση, προδίδουν την ΕΤ, γίνονται συνένοχοι για την χειροτέρευση της κατάστασής της, θέλουν να εκτονώσουν τις αντιδράσεις της ΕΤ, να ακρωτηριάσουν τις αγωνιστικές

της διαθέσεις και προς μια τέτοια κατεύθυνση μηχανεύονται τρόπους εκφυλισμού του αγώνα, όπως έκαναν με **την απεργία Παρασκευή ! 24 Ιούνη**.

Να τους χαλάσουμε το παιγνίδι. Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα στις δύσκολες μέρες που περνάμε, στις δυσκολότερες που έρχονται, πρέπει να ανεβάσει τους δείκτες σύγκρουσης με τις συνδικαλιστικές δυνάμεις που στηρίζουν τα σχέδια του κεφαλαίου, να ανοίξει το δρόμο που οδηγεί στην ανατροπή του συσχετισμού δυνάμεων σε συνδικαλιστικό και πολιτικό επίπεδο.

Ο αγώνας μας θα γίνει πιο αποτελεσματικός, όσο στο στόχαστρο μπαίνουν το κεφάλαιο, κόμματα και συνδικαλιστικές μαριονέτες που το στηρίζουν.

Αυτό πρέπει να μπολιάσει σήμερα τμήματα, αύριο συνολικά όλους τους εργαζόμενους στον κλάδο.

Σ' αυτό επίμονα και αταλάντευτα πρέπει να επιμείνουμε.

Σ' αυτήν την προοπτική πρέπει να δέσουμε το νήμα των αγώνων του σήμερα και του αύριο.

Συνάδελφοι,

Έχουμε μπροστά μας σκληρούς αγώνες. Χρειάζεται καλή προετοιμασία, καλή οργάνωση, ώστε να δώσουμε τη μάχη ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο για τη «**διευθέτηση**», να κάνουμε ανενεργό κάθε αντεργατικό μέτρο στους χώρους δουλειάς.

Η αναμέτρηση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου που επιτίθενται με μανία ενάντια σε όλο το φάσμα εργασιακών – ασφαλιστικών – κοινωνικών μας δικαιωμάτων θα είναι σκληρή.

Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά απαιτείται:

- Να δυναμώσουμε την οργάνωσή μας
- Να ορθώσουμε μέτωπα αντίστασης σε κάθε χώρο δουλειάς
- Να κάνουμε ανίσχυρο κάθε εκβιαστικό, διασπαστικό μηχανισμό της εργοδοσίας

Τα σωματεία μέσα από την ανάπτυξη της δράσης τους να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για το στήσιμο επιτροπών αγώνα σε όλους τους μεγάλους χώρους δουλειάς, να δοθεί μεγάλο βάρος για τη μαζικοποίηση των σωματείων, οι σημερινές συνθήκες, η ανάπτυξη της πάλης αυξάνουν τις δυνατότητες για νέες και σε μαζική έκταση εγγραφές στα σωματεία για την ενίσχυση στην πράξη των γραμμών του αγώνα.